

THE HERO ON GUARD OF LANGUAGE (MARKING THE 80TH ANNIVERSARY OF I.ABDULLIN)

Aynur Akhatovich Timerkhanov,

The Institute of Language, Literature and Art named after G.Ibragimov,
Academy of Sciences of the Republic of Tatarstan,
2/31Lobachevskiy Str., Kazan, 420111, Russia,
timtako22@mail.ru.

ABDULLIN ISKANDAR ABDULLOVICH (1935-1992) was a linguist and candidate of Philology (1990). After graduating from the Kazan State Pedagogical Institute (1956) he worked as a teacher in the Chelyabinsk region (1956-1959). In 1962, he completed his postgraduate study at the Institute of Language, Literature and History at the Kazan branch of the Academy of Sciences of the USSR, where he later worked as a junior researcher (1962-1986), and from 1986 as a senior researcher.

His scientific works are devoted to the history and stylistics of the literary Tatar language, lexicography and terminology; research into the written Qypchaq monuments in Armenian script, studies of the language of pre-revolutionary journalism, etc. He is the author of five books and more than 120 scientific articles, and co-author of Russian-Tatar dictionaries.

АБДУЛЛИН ИСКЭНДЭР ГАБДУЛЛА УЛЫ (1935-1992) – тел галиме, филология фэннэрэе кандидаты (1990). Казан дәүләт педагогика институтын тәмамлагач (1956), Чиләбе өлкәсендә укытыучы (1956-1959). 1962дә СССР ФА Казан филиалының Тел, әдәбият һәм тарих институтында аспирантураны тәмамлый, анда кече фәнни хезмәткәр (1962-1986), 1986дан өлкән фәнни хезмәткәр булып эшли.

Гыйльми хезмәтләре татар әдәби тел тарихы һәм стилистикасына, лексикография һәм терминологиясена, әрмән графикасында язылган қыпчак язма истәлекләрен тикшерүгә, революциягә кадәрге татар публицистикасы телен өйрәнүгә һ.б. багышланган. 5 китап һәм 120дән артык фәнни мәкалә авторы, төрле сүзлекләр автордаши.

АБДУЛЛИН ИСКАНДАР АБДУЛЛОВИЧ (1935-1992) – языковед, кандидат филологических наук (1990). После окончания Казанского государственного педагогического института (1956) работал школьным учителем в Челябинской области (1956-1959). В 1962 закончил аспирантуру в Институте языка, литературы и истории Казанского филиала АН СССР, затем работал там же младшим научным сотрудником (1962-1986), с 1986 – старшим научным сотрудником.

Научные труды посвящены истории и стилистике литературного татарского языка, лексикографии и терминологии, исследованиям қыпчакских письменных памятников в армянской графике, изучению языка дореволюционной публицистики и др. Автор 5 книг и более 120 научных статей, создатель русско-татарских словарей (в соавторстве с другими учеными).

Iskandar Abdullin was born into the family of an office employee on October 22, 1935, in Oly Kulbash village of the Zelenodolsk district. He studied in the elementary school in the village of

Jake. In 1952, he graduated from the neighbouring village high school with excellent marks.

Later, he went to the city, wanting to get a university education. Having completed his course at

the Kazan State Pedagogical Institute in 1956, I.Abdullin began his teaching career. For three years, he taught the Tatar language and literature, the Russian language and literature and history in the high schools of Parizh and Karabolak villages of the Nagaybek and Kunashak districts in the Chelyabinsk region. For thirty years, his life of a scientist was connected with the Institute of Language, Literature and Art.

In 1959-1962, he completed his postgraduate course at the language department of the Institute of Language, Literature and History named after G.Ibragimov. L.Jalay was appointed his research supervisor. Although his Ph.D. thesis on "The Language of G.Kamal's Drama Pieces" was ready, the young scientist did not present it for certain reasons.

In 1968, I.Abdullin's monograph on "The Language of G.Kamal's Drama Pieces", which had been prepared as a Ph.D. thesis, was published and it made an important contribution to the Tatar literary language studies [1: 198]. Under the guidance of the great turcologist, E.Tenishev, he took a new topic for his Ph.D. thesis: "Linguo-Textologic Research into Pre-Revolutionary Tatar Leniniana", which was only presented in 1990 [2: 16] and is well-known in his homeland and abroad. His scientific research is highly appreciated by the public and scientific community.

In 1962-1986, I. Abdullin worked as a junior researcher at the Institute of Language, Literature and History, and from 1986 to his death (22nd October 1992), he was a senior researcher.

I.Abdullin is the author of five books and more than 120 scientific articles. He also participated in compiling dictionaries. The total number of his works is over two hundred and twenty printer's sheets.

The range of his scientific work was quite wide: the history of the literary language and stylistics, the language of fiction, lexicology and terminology, lexicography, language and textual criticism of the written heritage, epographics, the issues of interrelation of the Tatar language with other languages, genealogy issues, reviews of publications, the promotion of the Tatar language and linguist-scientists, etc. A short review of I.Abdullin's scientific research and unpublished works in his personal archive has enabled us to define his contributions to the development of Turkic-Tatar linguistics.

The history of language is one of the areas of linguistic research, which requires a thorough knowledge of the subject as it means working with

archives, the written heritage and historical sources. I.Abdullin plunged into continuous research on memorable manuscripts, printed sources and books with centuries-old secrets: it was the meaning of his life.

The scientist conducted a detailed analysis of the works by K.Nasyri, N.Katanov, G.Kamal, G.Kylakhmetov, V.Khakov and others. He explored the research results achieved by the authors and made an attempt to develop their ideas. Now, we turn to I.Abdullin's big article "The Main Concept of Studying the History of Literary Language and Its Sources". In his article, the author, in accordance with his principles, enumerates the requirements for studying the history of the literary language, the issue which is still relevant today.

I.Abdullin devoted several articles to the issues related to historical lexicology and terminology. He achieved important scientific results by investigating synchronically and diachronically the terms of social, political and economic and other spheres. Although he had plans for further research in this area, they were not realized. In this article, we have often referred to the works, which the scholar did not complete.

I.Abdullin studied the interrelations and interactions of languages. For example, his article "Issues of Chronology of Loanwords from Russian and Western European Languages" raises important linguistic issues, which are solved through scientific research.

Undoubtedly, a considerable part of his research work was connected with compiling dictionaries. I.Abdullin was one of the authors who made great contributions to the creation of the three-volume dictionary "Explanatory Dictionary of the Tatar Language" printed in 1977-1981. In 1963-1970, the volume of the scientist's work in lexicography exceeded sixty printer's sheets. His parts of the dictionary are evidence of the author's erudition and his great scientific baggage. In addition, I.Abdullin worked long on the "Tatar-Russian Dictionary" and the "Tatar Educational Dictionary". Bilingual dictionaries published later, were based on these lexicographic works.

I.Abdullin was interested both in linguistics, literature and folklore as well as history. For example, he studied genealogy and proved the kinship of Tatar and Russian writers, A.Eniki and A.Kuprin. These findings were published in the collection of articles "Searches, Thoughts, Discoveries". The hand-written autobiography of Kh.Yamashev, presented to readers, was the result of the author's long work in the archives. He found

new materials about G.Kolakhmetov and aggregated them for the use of the scientific community. I.Abdullin prepared the collection “Selected Works” for the centenary of this writer, publicist and public figure. Thus, for many years, he worked in the field of Tatar literature and textual criticism.

Of special interest are the scientist’s thoughts about our literary heritage. The article, prepared by him in 1980 and published only in 2006, analyses the interrelation of the Turkish-Tatar literatures and literary languages. Here, using a wealth of factual material, the author reveals the elements of Turkish culture and literature that had a positive impact on Tatar theatre, the genre system of Tatar literature and on the education of the Tatar people in general.

I.Abdullin focuses on the interrelation between the language and the literary process, which was growing and changing. It is known that at the turn of the twentieth century, society discussed the issue of how simple the Tatar language was to be. As examples, classical Arab, or Ottoman Turkish, or any other literary language, similar to the national spoken language, were given. This dispute found its reflection in Tatar and Turkish printed editions. Having studied all the works on the topic, I.Abdullin specifies the place and the role of Tatar educators, participating in the dispute and emphasises the correctness of their choice, concerning the future of the Tatar language.

I.Abdullin was responsible for different important activities of the Soviet Turcologists’ Committee: the study of the sources of 1905-1907 (these were leaflets and brochures based on manuscripts, printed with a hectograph method), their systematization, the description of their Tatar translation in terms of textual and linguistic aspects and their preparation for publication. The results of this work were published in Russian, entitled “Descriptions of the Tatar Bolshevik’s Publications during the Revolution of 1905-1906”. About 250 translated texts were analysed, familiarising us with the ideology of those times. Grammatical and lexical features of the texts were described in comparison with the original Russian version and the quality of the translation style was investigated. Part of the work was devoted to the spelling in the written sources, which enables us to discuss Tatar spelling at the beginning of the twentieth century. Based on these studies, I.Abdullin wrote such monographs as “Bolsheviks’ Militant Word” and “Linguistic and Textual Studies of Pre-Revolutionary Tatar Leniniana”.

On his own initiative, the scholar created the “Corpus of Monuments of the 16th Century Qypchaq Language in the Armenian Script”. The results of the work were presented at the meeting of the 12th Plenum of the Committee which was held in Nalchik on May 13, 1986. The chairman of the Committee in 1986-2004, the well-known turcologist, E.R.Tenishev, highly appreciated the work and suggested including it in the research plan of the Institute, however, the work was not published. In our opinion, the importance of the research lies in I.Abdullin’s attempt to explore the origin of the Tatar people, their language, culture and history. His works, published in 1970-1980, testify to the fact.

I.Abdullin became interested in Qypchaq texts in the Armenian script after completing his post-graduate studies in 1960. To conduct this work, he learned the Armenian language and went to the Central Archive of History of Ukraine. He also worked at the Institute of Ancient Manuscripts “Matenadaran” in Yerevan. Having examined these sources, he did special research into their relationship with the Qypchaq language. He came to serious conclusions that the language of the sources was close to the Tatar language, especially its western dialect. For the first time, he spoke about his conclusions at the linguistic conference in Kazan in 1966. The same year, I.Abdullin presented the results of his research in Helsinki.

The greater part of the sources comes from the archives of Ukraine. These are numerous handwritten materials, dating back to the 16-17th centuries. They concern the Armenians, who moved from the regions of Aksaray (the Golden Horde) and Kaf (currently Feodosiya) to Ukraine, Romania and Poland in the 14-15th centuries. These are the conclusions, at which the author arrived. According to the researcher, from the 11th century, Armenians lived in close interaction with Dashti-Qypchaqs and Qypchaqs of the Golden Horde, conducted diplomatic relations and were actively engaged in trade and translation activities. Thus, having closely communicated with each other for a long time, Armenians acquired the Qypchaqs’ way of life and customs, which influenced their language. Eventually, the Qypchaq language survived in its competition with the Armenian language. Armenians called the language they used *tatarča* “Tatar”, *khyfčaxča*, “Qypchaq”, or *bizim tel*, “own language”. In scientific literature the language of hand-written books of the 16-17th centuries, written in the Armenian script or the old Qypchaq spoken

language, is conditionally called Armenian-Qypchaq.

Unlike the opinion contained in other registered sources, I. Abdullin believed that the Armenian texts of this period were written in the pure Qypchaq language. In this phase, it did not experience the impact of the Slavic, Turkish and other languages. Besides, many materials (protocols of the court, judgements, testimonies of witnesses, receipts, etc.) were written in the vernacular. According to the author, those sources had scientific value for the history of the language. The influence of the language of hand-written sources was investigated based on the Tatar dialects and this opinion was confirmed by a great deal of evidence.

Although many years have passed, the publications of I. Abdullin have not lost their significance in terms of the history of the language. They are especially important for Tatar science, as the researcher studied these sources continuously and thoroughly in the context of the Tatars' ethnogenesis, their language and history. If we publish all the materials collected by the author, this work will be an additional source for the solution of certain issues in Turkish-Tatar linguistics, especially in the history of the language. There also exist interesting facts for historical research.

If I. Abdullin, a great scientist, who made great contributions to Turcology, were still alive, he would be 80 years old now. Today, his noble endeavours are stored inside the Soul of the people. His works have not lost their relevance; they are in subject to active scientific research and promote the preservation and development of our language.

References

1. *Abdullin I.A. G. Kamal dramalarynyj tele.* Kazan: Tat. kit. näsh., 1968. 198 b. (in Tatar)
2. *Abdullin I.A. Lingvo-tekstologicheskoe issledovanie dorevolyutsionnoy tatarskoy leniniany: Avtoref. dis. ... kand. filol. n.* Kazan', 1990. 16 s. (in Russian)
3. *Abdullin I.A. Ädäbi tel tarikhyn häm chyganaklar öyränüneq töp kontseptsiyaläre // Nekotorye itogi i zadachi izucheniya tatarskogo literaturnogo yazyka.* Kazan', 1992. B. 8-20. (in Tatar)
4. *Abdullin I.A. K voprosu o khronologizatsii russkikh i zapadnoevropeyskikh zaimstvovaniy v tatarskom yazyke // Dvuyazychie: tipologiya i funktsionirovaniye.* Kazan', 1990. S.21-32. (in Russian)
5. Tatarcha-ruscha süzlek. M.: "Sovetskaya entsiklopediya" näsh., 1966. 864 s. (in Tatar)
6. Tatarcha-ruscha süzlek / Töz. I.A.Abdullin, F.A.Ganiev, M.G.Mökhämädiev, R.A.Yunaleeva. Kazan': Tatar. kit. näsh., 1988. 462 b. (in Tatar)
7. Tatarcha-ruscha uku-ukyту süzlege / F.A. Ganiev, I.A.Abdullin, R.G.Gataullin. M., 1992. 388 b. (in Tatar)
8. *Abdullin I.A. Aleksandr Kuprin häm Ämirkhan Eniki // Ezlänülär, uylanular, tabyshlar: Žyentyq; töz.* A.K.Timergalin. Kazan: Tatar. kit. näsh., 1989. S. 237-248. (in Tatar)
9. *Abdullin I.A. Turetsko-tatarskie literaturnye i yazykovye svyazi // Problemy leksikologii leksikografii.* Vyp. 7. Kazan', 2006. S. 5-36. (in Russian)
10. *Abdullin I.A. Opisanie pervykh proizvedeniy bol'shevistskoy pechati na tatarskom yazyke perioda revolyutsii 1905–1907 godov.* Kazan': Tat. kn. izd-vo, 1986. 220 s. (in Russian)
11. *Abdullin I.A. "Pamyatnaya zapiska" Agopa na armyano-kypchakskom yazyke (1620) // Sovetskaya tyurkologiya.* 1971. №3. S. 118-129. (in Russian)
12. *Abdullin I.A. Armyano-kypchakskaya epigrafika // Tezisy dokladov Itogovoy nauchnoy sessii Kazanskogo filiala AN SSSR za 1972 god.* Kazan', 1973. S. 48-52. (in Russian)
13. *Abdullin I.A. Armyano-kypchakskie teksty iz arkhiva F.E.Korsha // Tatar tele häm ädäbiyatı.* Kazan, 1976. Kn. 5. Pp. 5-23; *Abdullin I.A. Protokol ot 17 avgusta 1580 g. // Issledovanie yazyka drevnepis'mennykh pamyatnikov.* Kazan', 1980. S. 40-65. (in Russian)
14. *Abdullin I.A. Armyano-kypchakskie rukopisi i ikh otnoshenie k dialektam tatarskogo yazyka // Materialy po tatarskoy dialektologii.* Kazan': Tatar. kn. izd-vo, 1974. S. 166-185. (in Russian)
15. *Ganiev F., Khäyrullin M. Žirdä anyñ eze bar // Vatanyum Tatarstan.* 1995, 24 oktyabr'. (in Tatar)
16. *Garipova F. Iżat kaharmanı // Vatanyum Tatarstan.* 2000 el, 8 noyabr'. (in Tatar)
17. *Abdullin I.G. // Tatarskaya entsiklopediya:* V 5 t. / Gl. red. M.Kh.Khasanov, otv. red. G.S.Sabiryanov. T. 1: A–V, Kazan', ITE AN RT, 2002. S. 16 (672 s.). (in Russian)
18. *Abdullin I.G. // Tatar entsiklopediyase: 6 tomda / Bash mökhärrir M.Kh.Khäsanov, žavaply mökhärrir G.S.Sabiržanov.* T. 1: A–V, Kazan, TFA TES, 2008. 16 b. (720 b.). (in Tatar)
19. *Abdullin Iskander Abdullovich // Kazanskaya lingvisticheska shkola: Kniga pervaya: Kazanskaya tyurkskaya lingvisticheskaya shkola / Sost. M.Z.Zakiev.* Kazan': Tatar. kn. izd-vo, 2008. S. 334-335. (in Russian)

ТЕЛ САГЫНДА ТОРГАН КАҢАРМАН (ИСКӘНДӘР АБДУЛЛИННЫң ТУУЫНА 80 ЕЛ)

Айнур Әхәт улы Тимерханов,
Г.Ибраһимов исемендәге Тел, әдәбият һәм сәнгатъ институты,
Татарстан Республикасы Фәннәр академиясе,
Россия, 420111, Казан ш., Лобачевский ур., 2/31 нчे йорт,
timtako22@mail.ru.

Искәндер Абдуллин 1935 елның 22 октябрендә Татарстанның Яшел Үзән районындағы Олы Құлбаш авылында хөзмәткәр гаиләсендә дөньяга килә. Олы Жәкедә башланғыч белем ала, 1952 елда құршы авылда урнашкан Карагужа урта мәктәбен бик яхши билгеләренә тәмамлый.

Югары белем алу теләге еgetне қалага китерә. 1956 елда Казан дәүләт педагогика институтын қызыл дипломга тәмамлап, И.Абдуллин уқытучылық эшенә керешә. Өч ел дәвамында Чиләбе өлкәсенең Нагайбәк һәм Кунашак районнарының Париж һәм Караболак авыллары урта мәктәпләрендә татар теле һәм әдәбияты, рус теле һәм әдәбияты, тарих фәннәрен уқыта. Галимнең шуннан соңы тормыш юлы утыз ел дәвамында ТӘИТИ белән бәйле була.

1959-1962 елларда СССР Фәннәр академиясенең Казан филиалы Г.Ибраһимов исемендәге Тел, әдәбият һәм тарих институтының (хәзерге ТӘИСИ) тел бүлегендә аспирантурада укый. Фәнни житәкчесе итеп танылган тел галиме Л.Жәләй билгеләнә. «Г.Камал драмаларының теле» дигән темага язылған кандидатлық диссертациясе әзер булса да, яшь галим аны, ни сәбәплемдер, якламый кала.

1968 елда И.Абдуллинның кандидатлық диссертациясе сыйфатында әзерләнгән, татар әдәби теле тарихын ойрәнүгә саллы өлеш керткән «Г.Камал драмаларының теле» монографик хөзмәте басылып чыга [1: 198]. Күренекле түрколог Э.Тенишев житәкчелегендә «Революциягә кадәрге татар ленинианасын лингво-текстологик тикшерү» дигән яңа кандидатлық диссертациясе темасы алыш, ул аны күпкә соңрак, 1990 елда якый [2: 16]. Үз хөзмәтләре белән ватанында гына түгел, чит илләрдә дә танылып өлгергән И.Абдуллинның докторлық диссертациясе югарылығында язылған фәнни хөзмәте кин җәмәгатьчелек тарафыннан һәм фәнни даирәдә югары бәяләнә.

1962-1986 елларда И.Абдуллин Г.Ибраһимов исемендәге Тел, әдәбият һәм тарих институтында кече фәнни хөзмәткәр, 1986 елдан алыш 1992 елның 22 октябренә, ягъни вафатына кадәр, өлкән фәнни хөзмәткәр булып эшли.

И.Абдуллин – 5 китап һәм 120дән артык фәнни мәкалә авторы һәм ул сүзлекләр төзүүдә катнаша. Хөзмәтләренең гомуми құләме 220 басма табактан артып китә.

Галимнең фәнни эшчәнлек диапазоны гаять кин була: әдәби тел тарихы һәм стилистика, матур әдәбият теле, лексикология һәм терминология, лексикография, язма ядкярләр тел һәм текстологиясе, эпиграфика, татар теленең башка телләр белән бәйләнеш проблемалары, шәжәрә-генеалогия мәсьәләләре, басылып чыккан хөзмәтләргә бәяләмәләр язу, татар телен һәм телче галимнәрне пропагандалау һ.б. И.Абдуллинның фәнни эшчәнлеге юнәлешләренә һәм шәхси архивында хәзергә кадәр басылмый яткан хөзмәтләренә қыскача күзәтү ясау галимнең төрки-татар тел белемен үстерүгә керткән өлешен билгеләргә ярдәм итә.

Тел гыйлемендә катлаулы, жаваплы, тикшерүчедән һәр өлкәдә мәгълүматлы һәм белемле булуны таләп иткән юнәлешләрнең берсе – тел тарихы. Бу тармакта гыйльми эзләнүләр алыш бару ин элек архив материаллары, язма ядкярләр, чыганаклар белән эш итүне күз уңында тота. Құпгасырлық серләрне яшереп саклаган һәртөрле кульязма истәлек, басма чыганаклар, китап мәгарәсендә туктаусыз казыну И.Абдуллинның тормыш стихиясенә әйләнә.

Галим бу өлкәдә К.Насыйри, Н.Катанов, Г.Камал, Г.Коләхмәтов, В.Хаков һ.б.ларның эшчәнлекләрен тәфсилләп анализлап чыга. Аның нәтижәләрен үз хөзмәтләрендә чагылдырып кына калмый, ә бу галимнәрнең карашларын үстерергә омтыла. Бу нисбәттән аның «Әдәби тел тарихын һәм чыганаклар ойрәнүнең төп концепцияләре» [3: 8-20] дип аталған құләмле мәкаләсе игътибарга лаек.

Мәкаләдә автор, үз принципларына тұгрылық саклаган хәлдә, тел тарихын өйрәнүнен бүген дә актуаль яңғыраган зарури таләпләрен санап чыга.

Тарихи лексикология һәм терминология мәсьәләләрен өйрәнүгә дә И.Абдуллин дистәләгән мәкаләләр багышлый. Ижтимагыйсәси, икътисади һ.б. тармакларга караган терминнарны синхрон һәм диахрон планда жентекле һәм эзлекле тикшереп, мәһим фәнни нәтижәләр ясый. Бу юнәлештә аның киләчәк планнары булса да, алар тормышка ашмый кала. Мәкаләбездә галим тарафыннан башлап жибәрелеп тә, ахырынча тәмамланмый калган эшләре яңа бер кат искеңтелә.

И.Абдуллин телләрнең үзара бәйләнешен һәм тәэсирен өйрәнү юнәлешендә күп хезмәт куя. Мәсәлән, «Рус һәм Көнбатыш Европа телләреннән кергән алынналарны хронологияләү мәсьәләләре» [4: 21-32] мәкаләсендә мәһим проблема күтәреп, аны югары фәнни дәрәҗәдә ача.

Фәнни эшчәнлегенең зур һәм, һичшикsez, игътибарга лаек тармагы сүзлекләр төзү белән бәйле була. И.Абдуллин – 1977-1981 елларда дөнья құргән 3 томлық «Татар теленен аңлатмалы сүзлеге»н төзүгә ин саллы өлеш көрткән авторларның берсе. 1963-1970 елларда лексикография өлкәсендә галим башкарған хезмәтнең күләме 60 басма табакка якын. Сүзлекнең ул төзегән кисәкләре авторның кинә эрудицияле, бай фәнни бағажлы булуы турында сөйли. Моннан тыш, И.Абдуллин «Татарча-русча сүзлек» [5: 864; 6: 462], «Татарча-русча уку-уқыту сүзлеге» [7: 388] тәржемәле сүзлекләрен төзүгә күп вакытын һәм көчен сарыф итә. Соңрак нәшер итеплән ике телле сүзлекләр шуши лексикографик хезмәтләрнең уңай тәжрибәсенә таянып эшләнә.

И.Абдуллин, тел белеме өлкәсе белән генә чикләнмичә, әдәбият, фольклор, тарих белән дә кызыксына. Мәсәлән ул, нәсел шәжәрәләрен өйрәнү белән мавыгып китең, Ә.Еникинең күренекле рус язучысы А.Куприн белән кардәшлекен дәлиллә. Бу хакта «Эзләнүләр, уйланулар, табышлар» (1989) жыентыгында бәян итеп [8: 237-248]. Х.Ямашевның үз кулы белән язылган автобиографиясенең укучы игътибарына тәкъдим итеп дә тыңгысыз галимнең архивларда эзләнү нәтижәсө булып тора. Ул Г.Коләхмәтов турында яңа архив материаллары табып, аларны эшкәртеп, фәнни әйләнешкә кертеп жибәрә. Язучы, публицист һәм жәмәгать эшлеклесенең 100 еллык

юбилеена «Сайланма әсәрләр» жыентыгын төзи. Шул рәвешле, озак еллар дәвамында татар әдәбияты белеменең әдәбият чыганаклары белеме һәм текстология тармагына да хезмәт итә.

Галимнең кардәш халыкларның әдәби мирасы, әдәби бәйләнешләр хакындагы уйланулары да кызыклы. 1980 еллар ахырында әзерләнеп, 2006 елда гына басылган күләмле мәкаләсе төрек-татар әдәби һәм тел бәйләнешләрен жентекләп анализлауга багышланған [9: 5-36]. Биредә бай фактик материал һәм чыганаклар нигезендә автор татар театры тарихына, яңа татар әдәбиятының жанрлар системасы үзгәрешенә, гомумән, халыкны агартуға төрек мәдәнияте һәм әдәбиятының уңай тәэсирен яктырта.

И.Абдуллин әдәби процессын үзәндең төршисе, аның үсеш-үзгәреше белән турыдан-туры бәйле булуын ассызыклый. Мәгълүм булганча, XIX йөз ахыры – XX гасыр башында гомумандык татар теле нинди булырга тиеш дигән сорау тиရәсендә қызу бәхәсләр башлана. Мондый тел сыйфатында я классик гарәп теле, я госманлы төрек теле, я халыкның сөйләм теленә якын торған әдәби тел құрсәтә. Билгеле, бу бәхәс татар, төрек матбуаты битләрендә кинә чагылыш таба. Мәкалә авторы, шул вакыйгаларны яктырткан язмаларны яңа күз уныннан үткәреп, бу процесста татар зияялыштарының тоткан урынын һәм ролен билгели һәм татар теленен язмышын хәл итүдә, ялгыш юлга тайпылмайча, аларның дөрес юнәлеш сайлаганлыгын ассызыклый.

И.Абдуллин Совет тюркологлары комитеты белән дә хезмәттәшлек итә, төрле җаваплы эшләр башкара. 1905-1907 елларга караган чыганакларны – кульязма текстлар нигезендә гектография ысулы белән басылган листовка һәм брошюраларны барлау, системага салу, аларның татарчага тәржемәләрен текстологик һәм лингвистик аспекттә тасвирлау һәм басмага әзерләү әнә шуларның бер өлеше була. Хезмәт «1905-1906 еллар революциясе чорындагы татарча большевистик матбуат әсәрләренең тасвирламасы» исеме белән рус телендә нәшер итеп [10: 220]. Биредә шул чор идеологиясен чагылдырган 250ләп берәмлек тәржемә текст кинә лингвистик яссылыкта анализлана. Текстларның, русча оригиналлары белән чагыштырылып, грамматик һәм лексик үзенчәлекләре тасвирлана, стильгә бәйле сыйфатлары ачыклана. Бер өлеше кульязма шәкеленде булган чыганакларның

орфографиясенә дә зур игътибар бирелә, шуның нигезендә XX йөз башы татар орфографиясенең торышын күзаллау мөмкинлөгө туа. Шушы юнәлештә галимнең «Большевистик сугышчан сүз» (1987) һәм «Революциягә кадәрге татар ленинианасын лингво-текстологик тикшерү» монографик хезмәтләре дөнья күрә.

И.Абдуллинның үз теләге белән алның эшләгән икенче зур темасы «Эрмән язулы XVI гасыр қыпчак теле ядкярләре корпусы» дип атала. Эш нәтижәләре 1986 елның 13 маенда Комитетның Нальчикта узган XII Пленумы утырышында тикшерелә һәм басмага тәкъдим ителә. Комитетның 1986-2004 еллардагы председателе дөньякүләм танылган тюрколог Э.Р.Тенишев, хезмәткә югары бәя биреп, аны Институт эш планына кертегә тәкъдим итсә дә, ул басылмый кала. И.Абдуллин башкарған эш, безнең карашка, авторның чыганакларны өйрәнү-тикшерүгә татар халкы, аның теле, мәдәнияте, тарихы ноктасыннан якын килү омтылыши белән әһәмиятле. Бу хакта галимнең 1970-1980 еллар башында басылган хезмәтләре сөйли [11; 12; 13].

Эрмән язулы қыпчак текстлары белән И.Абдуллин 1960 елларда, аспирантура тәмамлагач ук, шөгыльләнә башлый. Эшне уңышлы башкарып чыгу өчен, ул, эрмән языны үзлегеннән өйрәнеп, Украинаның Үзәк тарих архивына юл tota. Шул ук вакытта Ереванга барып, борынгы кульязмалар институты «Матенадаран»да эшләргә өлгөрә. Анда сакланган чыганаклар белән танышып, қыпчак теленә мөнәсәбәтләрен аерып тикшерә. Чыганаклар теленец татар теленә, аеруча, аның көнбатыш диалектина якынлыгын дәlliлләү юнәлешендә житди нәтижәләргә ирешә. Бу хакта И.Абдуллин беренче мәртәбә 1966 елда Казанда уtkән лингвистик конференциядә бәян итә, аннары 1969 елда Хельсинки университеты студентлары һәм укутучыларына үткәргән семинарда да тәфсилләп сөйли.

Чыганакларның төп өлеше белән ул Украина архивларында таныша. Сүз XVI-XVII гасырларга караган күпсанлы кульязма материаллар турында бара. Элеге материаллар XIV-XV гасырларда Аксарай (Алтын Урда) һәм Каф (хәзергә Феодосия) регионыннан Украина, Румыния һәм Польшага кученгән һәм қыпчаклашкан эрмәннәргә карый. Һәрхәлдә, автор шуышындый фикердә тора [14:168]. Галим карашынча, эрмәннәр, XI гасырдан бирле Дәшти-Кыпчак һәм Алтын Урда қыпчаклары

белән тыгыз бәйләнештә яшиләр, дипломатик мөнәсәбәтләрне җайга салалар, актив рәвештә сәүдә белән шөгыльләнәләр, тылмачлык итәләр. Шул рәвешле, озак вакытлар тыгыз аралашып яшәү нәтижәсендә, эрмәннәр қыпчакларның тормыш итү рәвешен, гореф-гадәтләрен үzlәштерәләр. Билгеле, мондый вазгыять тел кулланылышина да үзгәрешләр кертә. Эрмән теле акрынлап қыпчак тела тарафыннан кысыркаплап чыгарыла. Кулланылыштагы телне эрмәннәр үzlәre tatarça ‘татарча’, хүfсахса ‘қыпчакча’ яки bizim tel ‘безнең тел’ дип атаганнар. Фәнни әдәбиятта эрмән графикасына нигезләнеп язылган XVI-XVII гасыр кульязма китаплар теле – иске қыпчак сөйләм теле – шартлы нигездә эрмән-қыпчак теле дип йортелә, ә кульязма китаплар исә фәнни әйләнешкә эрмән-қыпчак чыганаклары дип кереп киткән [14: 169].

Соңрак теркәлгән чыганаклардан аермалы буларак, И.Абдуллинның күзәтүләренә караганда, элеге чор эрмән язулы текстлар чагыштырмача чиста қыпчак теленә башкарылган. Монда славян, төрек һәм башка телләрнең йогынтысы бу этапта элегә сизелми. Өстәвәнә, күп кенә материаллар (судта сорая алу беркетмәләре, суд каарлары, шаһитләрнең курсәтмәләре, распискалар h.b.) жанлы сөйләм теле үрнәкләрен чагылдыра. Нәкъ менә шуши ягы белән чыганаклар тел тарихы өчен аеруча фәнни әһәмияткә ия дигән фикер әйтә автор [14: 166-185]. Ул язмада чыганаклар теленец татар диалектларына мөнәсәбәт тикшерелә һәм бу караш күп дәлилләр белән раслана.

Шактый еллар үтүгә կарамастан, галимнең басылмый калган материаллары тел тарихы күзлегеннән бүген дә фәнни қыйммәтен югалтмаган. Алар татар халкы этногенезы, аның теле, тарихы ноктасыннан эзлекле һәм фәнни нигездә өйрәнелгәнлектән, татар фәне өчен аеруча әһәмиятле. Галим жыеп, теркәп, беренчел шәкелдә тасвирап өлгергән материалларны текстологик яктан тиешле югарылыкта басмага әзерләп, булган факсимиеләре белән бергә бастырып чыгарган мәлдә, бу хезмәт төрки-татар тел белеменең аерым мәсьәләләрен, бигрәк тә тел тарихына қагылышлыларын, хәл итүдә өстәмә чыганак була алыр иде. Тарихчылар өчен дә бу чыганакларда кызыкли фактлар табылырга мөмкин.

Тюркологиянең күп тармакларында жуелмас эз калдырган олы галим Искәндәр Абдуллинга, исән булса, 80 яшь тулган булыр

иде. Аның кылган игелекле гамәлләре бүген дә халык күнелендә саклана [15-19]. Галимнең хезмәтләре хәзер дә актуальлеген югалтыйча, актив фәнни әйләнештә, хәрәкәттә, телебезне саклауга һәм үстерүгә булышлык итә.

Әдәбият

1. *Абдуллин И.А.* Г. Камал драмаларының теле. Казан: Тат. кит. нәшр., 1968. 198 б.
2. *Абдуллин И.А.* Лингво-текстологическое исследование дореволюционной татарской ленинианы: Автореф. дис. ... канд. филол. н. Казань, 1990. 16 с.
3. *Абдуллин И.А.* Әдәби тел тарихын һәм чыганаклар өйрәнүнең төп концепцияләре // Некоторые итоги и задачи изучения татарского литературного языка. Казань, 1992. С. 8-20.
4. *Абдуллин И.А.* К вопросу о хронологизации русских и западноевропейских заимствований в татарском языке // Двуязычие: типология и функционирование. Казань, 1990. С.21-32.
5. Татарча-русча сүзлек. М.: «Советская энциклопедия» нәшр., 1966. 864 б.
6. Татарча-русча сүзлек / Төз. И.А.Абдуллин, Ф.А.Ганиев, М.Г.Мөхәммәдиев, Р.А.Юналеева. Казан: Татар. кит. нәшр., 1988. 462 б.
7. Татарча-русча уку-уқыту сүзлеге / Ф.А.Ганиев, И.А.Абдуллин, Р.Г.Гатауллин. М., 1992. 388 б.
8. *Абдуллин И.А.* Александр Куприн һәм Әмирхан Ениги // Эзләнүләр, уйланулар, табышлар: Жыентык; төз. А.К.Тимергалин. Казан: Татар. кит. нәшр., 1989. 237-248 бб.
9. *Абдуллин И.А.* Турецко-татарские литературные и языковые связи // Проблемы лексикологии лексикографии. Вып. 7. Казань, 2006. С. 5-36.
10. *Абдуллин И.А.* Описание первых произведений большевистской печати на татарском языке периода революций 1905–1907 годов. Казань: Тат. кн. изд-во, 1986. 220 с.
11. *Абдуллин И.А.* «Памятная записка» Агопа на армяно-кыпчакском языке (1620) // Советская тюркология. 1971. №3. С. 118-129.
12. *Абдуллин И.А.* Армяно-кыпчакская эпиграфика // Тезисы докладов Итоговой научной сессии Казанского филиала АН СССР за 1972 год. Казань, 1973. С. 48-52.
13. *Абдуллин И.А.* Армяно-кыпчакские тексты из архива Ф.Е.Корша // Татар теле һәм әдәбияты. Казан, 1976. Кн. 5. С. 5-23; *Абдуллин И.А.* Протокол от 17 августа 1580 г. // Исследование языка древнеписьменных памятников. Казань, 1980. С. 40-65.
14. *Абдуллин И.А.* Армяно-кыпчакские рукописи и их отношение к диалектам татарского языка // Материалы по татарской диалектологии. Казань: Татар. кн. изд-во, 1974. С. 166-185.
15. *Ганиев Ф., Хәйруллин М.* Жирдә аның эзе бар // Ватаным Татарстан. 1995, 24 октябрь.
16. *Гарипова Ф.* Иҗат қаһарманы // Ватаным Татарстан. 2000, 8 ноябрь.
17. *Абдуллин И.Г.* // Татарская энциклопедия: В 5 т. / Гл. ред. М.Х.Хасанов, отв. ред. Г.С.Сабирзянов. Т. 1: А–В, Казань, ИТЭ АН РТ, 2002. С. 16 (672 с.).
18. *Абдуллин И.Г.* // Татар энциклопедиясе: 6 томда / Баш мөхәррир М.Х.Хәсәнов, жаваплы мөхәррир Г.С.Сабиржанов. Т. 1: А–В, Казан, ТФА ТЭС, 2008. 16 б. (720 б.).
19. Абдуллин Исскандер Абдуллович // Казанская лингвистическая школа: Книга первая: Казанская тюркская лингвистическая школа / Сост. М.З.Закиев. Казань: Татар. кн. изд-во, 2008. С. 334-335.